

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **C. T. S. s.r.o.**, so sídlom N., zastúpený: *JUDr. P. B.*, so sídlom N., proti žalovanému: **Ústredný kontrolný a skúšobný ústav poľnohospodársky v Bratislave**, so sídlom Matúškova 21, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. ORP/1285/2010 zo dňa 04.05.2010, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/123/2010-42 zo dňa 30.12.2010, jednomyselne

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/123/2010-42 zo dňa 30. decembra 2010 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením krajský súd zastavil konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. ORP/1285/2010 zo dňa 04.05.2010 podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.), pretože povolenie žalovaného, ktoré žiadal preskúmať žalobca, nemá náležitosti rozhodnutia vydaného v správnom konaní podľa § 244 ods. 1 O.s.p. a § 247 ods. 2 O.s.p. Uznesenie odôvodnil tým, že povolenie nemá náležitosti rozhodnutia vydaného podľa zákona č. 193/2005 Z.z. o rastlinolekárskej starostlivosti v znení neskorších predpisov, ďalej len zákon č. 193/2005 Z.z., ani podľa zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov, ďalej len zákon č. 71/1967 Zb., na ktorý zákon č. 193/2005 Z.z. odkazuje v ustanovení § 34 ods. 1, ale s dodatkom „ak tento zákon neustanovuje inak“. Tieto výnimky zákon č. 193/2005 Z.z. taxatívne uvádza v § 34 ods. 2 a podľa písm. b/ tohto ustanovenia, všeobecný predpis o správnom konaní sa nevzťahuje na povolenie uvádzať na trh a používať súbežný prípravok alebo používať súbežný prípravok na osobnú spotrebu podľa § 10 ods. 3. Z ustanovenia § 11 ods. 20 zákona č. 193/2005 Z.z. vyplýva, že žalovaný vydá rozhodnutie v súlade s § 46 - § 47 zákona č. 71/1967 Zb. iba pokiaľ ide o registráciu, ale nie o povolenie podľa § 10 ods. 3. Ak by mal žalovaný v danom prípade vydať rozhodnutie na dovoz súbežného prípravku na ochranu rastlín, musela by takáto povinnosť pre neho vyplývať priamo zo zákona a v prípade, že by žiadateľ nebol spokojný s takýmto rozhodnutím, o opravnom prostriedku by podľa § 24 písm. c/ zákona č. 193/2005 Z.z. muselo rozhodovať

príslušné ministerstvo, ktoré riadi výkon štátnej správy v oblasti rastlinolekárskej starostlivosti podľa zákona č. 193/2005 Z.z., teda dvojstupňovitosť správneho konania by bola zachovaná a boli by splnené podmienky podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu, ktorému zákonodarca zveril rozhodovanie o právach a právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb podľa zákona č. 193/2005 Z.z.

Proti uzneseniu krajského súdu podal žalobca včas odvolanie v ktorom namietal, že v súlade s ustálenou judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako i Ústavného súdu Slovenskej republiky, predmetom preskúmania súdom môžu byť aj rozhodnutia orgánov verejnej správy, ktoré síce nemajú formálne náležitosti, avšak dotýkajú sa alebo sa môžu dotknúť práv a právom chránených záujmov fyzických alebo právnických osôb. Rozhodnutím správneho orgánu je každé rozhodnutie, ktorým sa zakladajú, menia, rušia alebo, ktorým môžu byť priamo dotknuté práva a povinnosti právnických a fyzických osôb. Povolenie, ktorým žalovaný povolil uvádzanie na trh súbežného prípravku na ochranu rastlín s obchodným názvom E., zakladá práva a povinnosti pre žalobcu, a to konkrétne právo dovážať na územie Slovenskej republiky súbežný prípravok na ochranu rastlín s obchodným názvom E. a povinnosť písomne oznámiť do 10 dní odo dňa dovozu súbežného prípravku na ochranu rastlín jeho množstvo, miesto uskladnenia a zoznam odberateľov s uvedením ich adries (pričom uvedené povinnosti sú aj napádané žalobou). Preskúmaniu povolenia tiež nebráni skutočnosť, že žalovaný pri jeho vydaní použil formu, ktorá neobsahuje všetky predpísané náležitosti správneho rozhodnutia, či už podľa všeobecných alebo osobitných procesných predpisov. Súdy preskúmavajú aj rozhodnutia, ktoré neboli vydané v správnom konaní, a teda podmienkou v zmysle ustanovenia § 244 ods. 1 O.s.p. a § 247 ods. 2 O.s.p. nie je, aby išlo o rozhodnutie vydané v správnom konaní. Povolenie spĺňa podmienky uvedené nielen v ustanovení § 244 ods. 3 O.s.p., ale aj v ustanovení § 247 ods. 1 O.s.p. (v spojení s § 247 ods. 3 O.s.p.), a preto je preskúmateľné súdom. Preto postup krajského súdu, ktorým rozhodol o zastavení konania z dôvodu, že sa nejedná o rozhodnutie, ktoré spadá do právomoci preskúmania súdov v správnom súdnictve, je v rozpore so zásadou zákazu denegatio iustitiae – odopretie spravodlivého procesu, ktorú zohľadňuje aj Ústava Slovenskej republiky vo svojom článku 46. Rozhodnutie správneho orgánu sa môže stať právoplatným aj v dôsledku toho, že proti nemu príslušná procesná norma (zákon č. 193/2005 Z.z.) nepripúšťa opravný prostriedok, a preto právoplatnosť nastáva po doručení správneho rozhodnutia poslednému účastníkovi konania, ak zákon neustanovuje inak. Zákon č. 193/2005 Z.z. neumožňuje podať opravný prostriedok proti povoleniu žalovaného č. ORP/1285/2010 zo dňa 04.05.2010, povolenie je preto rozhodnutím konečným, právoplatným. Žalobca navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/123/2010-42 zo dňa 30.12.2010 zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p., § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho

pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/123/2010-42 zo dňa 30.12.2010 podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1, písm. f/ O.s.p zrušil a vrátil vec Krajskému súdu na ďalšie konanie.

Žalovaný rozhodnutím č. ORP/1285/2010 zo dňa 04.05.2010 podľa § 10 ods. 3 zákona č. 193/2005 Z.z., § 10 nariadenia Vlády Slovenskej republiky č. 373/2008 Z.z., ktorým sa ustanovujú požiadavky na uvádzanie prípravkov na ochranu rastlín na trh v znení neskorších predpisov, povolil uvádzanie na trh súbežného prípravku na ochranu rastlín s obchodným názvom E.. Žalobcovi ako držiteľovi povolenia uložil povinnosť písomne oznámiť do 10 dní odo dňa dovozu súbežného prípravku na ochranu rastlín jeho množstvo, miesto uskladnenia a zoznam odberateľov s uvedením ich adries na odbor registrácie pesticídov kontrolného ústavu a na odbor ochrany rastlín kontrolného ústavu. Žalobca bol upozornený, že ak nesplní túto povinnosť, je kontrolný ústav podľa § 14 ods. 7 písm. h/ zákona č. 193/2005 Z.z. oprávnený zrušiť povolenie na dovoz súbežného prípravku, ako aj udeliť pokutu podľa § 29 ods. 4 písm. d/ zákona č. 193/2005 Z.z. Držiteľ povolenia je povinný podrobiť sa kontrole kontrolným ústavom a poskytnúť mu informácie o pôvode – nákupe a distribúcii – predaji povoleného súbežného prípravku na ochranu rastlín na trh v Slovenskej republike.

Podľa § 10 ods. 3 zákona č. 193/2005 Z.z. o rastlinolekárskej starostlivosti v znení zákona č. 295/2007 Z.z. kontrolný ústav povolí uvádzať na trh a používať alebo používať na osobnú spotrebu prípravok na ochranu rastlín, ak je zaregistrovaný v inom členskom štáte alebo v štáte, ktorý je zmluvnou stranou Dohody o Európskom hospodárskom priestore (ďalej len "súbežný prípravok"), a ak má identické zloženie ako prípravok na ochranu rastlín už zaregistrovaný v Slovenskej republike (ďalej len "referenčný prípravok"). Držiteľ registrácie referenčného prípravku na ochranu rastlín predloží na žiadosť kontrolného ústavu informácie a údaje potrebné na posúdenie identického zloženia súbežného prípravku a referenčného prípravku. Kontrolný ústav vydá povolenie uvádzať na trh a používať alebo používať na osobnú spotrebu prípravok na ochranu rastlín do 60 dní odo dňa doručenia všetkých požadovaných informácií z členského štátu, v ktorom je súbežný prípravok registrovaný, alebo od držiteľa registrácie.

Podľa § 34 ods. 2 písm. b/ zákona č. 193/2005 Z.z. všeobecný predpis o správnom konaní sa nevzťahuje na povolenie uvádzať na trh a používať súbežný prípravok alebo používať súbežný prípravok na osobnú spotrebu podľa § 10 ods. 3.

Podľa § 244 ods. 3 O.s.p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Správne súdnictvo je založené na princípe generálnej klauzuly v zmysle čl. 36 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého súdy v zásade preskúmavajú všetky rozhodnutia orgánov verejnej správy. Súčasne však uvedené ustanovenia pripúšťajú možnosť, aby na základe výnimiek zákonom výslovne stanovených, boli niektoré rozhodnutia z prieskumu vylúčené. Negatívnou enumeráciou obsiahnutou v ustanovení § 248 O.s.p. sú rozhodnutia tam uvedené vyňaté z právomoci súdov pri preskúvaní správnych rozhodnutí v správnom súdnictve. Zo súdneho prieskumu sú ďalej vylúčené rozhodnutia správneho orgánu, ktorými sa nezakladajú, nemenia ani nerušia práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ani ktorými nie sú práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb priamo dotknuté (244 ods. 3 O.s.p.).

Podstatným znakom pre určenie, či rozhodnutie správneho orgánu podlieha súdnemu prieskumu, sú jeho dôsledky prejavujúce v právnej sfére žalobcu ako ukrátenie na právach. To znamená, že pre žalobcu sa rozhodnutím vytvára nová právna situácia. Preto pri posudzovaní, či napadnuté povolenie žalovaného podlieha súdnemu prieskumu, je nutné skúmať či povolením v konečnom dôsledku došlo k vzniku, zmene alebo zániku práv alebo povinností žalobcu alebo či môžu byť jeho práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti povolením priamo dotknuté. Napadnuté povolenie je rozhodnutím – individuálnym správnym aktom s konštitutívnymi účinkami, pretože ním vzniklo žalobcovi právo uvádzať na trh súbežný prípravok na ochranu rastlín. Zároveň mu bola uložená povinnosť oznamovať žalovanému množstvo, miesto uskladnenia a zoznam odberateľov s uvedením ich adries, čím sú práva a povinnosti žalobcu priamo dotknuté. Najvyšší súd preto dospel k záveru, že **povolenie na dovoz súbežného prípravku na ochranu rastlín vydané podľa § 10 ods. 3 zákona č. 193/2005 Z.z. o rastlinolekárskej starostlivosti v znení zákona č. 295/2007 Z.z. a o zmene a doplnení niektorých zákonov je ďalším rozhodnutím, v zmysle § 244 ods. 3, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté.** Je preto spôsobilým predmetom súdneho prieskumu zákonnosti i keď nebolo vydané v správnom konaní.

Najvyšší súd súčasne poukazuje na prejudikatúru, a to uznesenia najvyššieho súdu 5 Sžp 5/2011 zo dňa 24.05.2011, 8 Sžp 4/2011 zo dňa 18.08.2011.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žalobcovi ktorý nemal úspech v odvolacom konaní, nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok **nie je** prípustný.

V Bratislave dňa 11. októbra 2011

JUDr. Ivan R u m a n a, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Emília Čičková